

Katastrofalne poplave v Vojvodini

Voda vdrla v Novi Sad

Novi Sad, 4. aprila. j. Včeraj popoldne je Novi Sad doživel hudo nesrečo zaradi katastrofalne poplave. Okrog petih popoldne je Donava predrla nasipe in strahovit val vodovja je pridrl v mesto samo in poplavljal več ulic. Ogromno hiš je zalitih. Okrog 300 hiš je že porušenih. Ljudstvo rešuje, kar sploh more rešiti. Na pomoč je prišlo tudi vojaštvo. Vsaka zveza Novega Sada s okolico je pretrgana.

Belgrad, 4. apr. m. Stanje poplavl v Belgradu in v Vojvodini je še vedno silno kritično. V Belgradu sta Sava in Donava poplavlili nižje ležeče dele mesta, tako na Čukarici, v Savi mali in na Dorčulu. Oblasti so morale izseliti iz ogroženih krajev okrog 1000 družin. Reševalna dela si je včeraj ogledal tudi predsednik vlade Dragisa Cvetković.

Mnogo kritičnejše je v Vojvodini. Pri Novem Sadu je voda predrla nasipe in vdrla naprej proti mestu samemu. Zaradi tega je prekinjen vsak železniški promet med Novim Sadom in okolico. Vlaki v Subotico vozijo sedaj skozi Vinkovce.

Podobno kritično stanje je tudi v drugih vojvodinskih krajih. Oblasti so morale dati izseliti skoraj vse prebivalstvo iz mesta Petrovgrada, ker se okrog in okrog mesta razliva ogromne količine vode.

Snoči sta ban donavske banovine Radivojevič

in armadni poveljnik general Petrovič ponovno odšla v ogrožene kraje, kjer noč in dan delajo množice ljudi zasilne nasipe. Včeraj je poplavljen kraj obiskal tudi minister za gradbo dr. Krek.

Sombor, 4. aprila. j. V Baranji je stanje zelo kritično, ker je tudi Drava začela preplavljati obrežja in okolico. Pa tudi Donava ograža nasipe in je treča vsak hip pričakovati, da bodo nasipi pred silnim pritiskom vode popustili. Zraven Belega Manastira je voda poplavlila vas in uničila 15 hiš. V teh hišah so bili sami revni delavci in drugi siromaki. Podobno stanje je še v drugih bližnjih vaseh. V Bradinu Vrh so z največjim težavami obvarovali pred katastrofo tamkajšnjo sladkorno tovarno. Posebno hudo je za vodno zadrugo v Veliki Kikindi, Bogojevsko Bajsko vodno zadrugo ter za monaštrsko in apatiško. Pri Beždanu je porušenih že trideset hiš, v Petrovgradu je 40 hiš pod vodo. Do sedaj je poplavljenega vsega okrog 50.000 hektarjev orne zemlje.

Smederevo, 4. aprila. j. Donava se je razlila čez bregove in preplavila vse ozemlje daleč naokoli. V Smederevu je zalitih 200 hiš, iz katerih so se prebivalci z največjo muko izselili. Oblasti so morale zaradi naraščanja reke odrediti splošno izselitev. Pri vseh nasipih se trudijo ljudje, da bi jih ojačili, in se obvarovali pred še hujšimi nesrečami.

Iz sodne in policijske kronike

Ljubljana, 4. aprila.

Nedavno smo svariili ljudi, da naj nikar ne kupujejo vojaškega blaga, kajti za tatvine takega blaga in njega nakup so določene strožje kazni. Mali kazenski senat pod predsedstvom s. o. s. g. Rajka Lederhase bi moral včeraj soditi večjo družbo mladih fantov in neko gospodično, ki so bili obtoženi tatvine vojaškega blaga. Gre za prav zanimivo in čedno afero. Ker sta 2 obtožena izostala in ker je sodišče smatralo za potrebno, da se preiskava še izpopolni, je bila razprava preložena na nedoločen čas. Fantje in gospodična so zapustili dvorano, ne da bi podajali račun, kako so se vršile tatvine vojaškega blaga.

Dne 21. marca t. l. smo poročali o neki razpravi glede avtomobilске nezgode na Celovski cesti. Vrnila se je mala pomota in zato objavljamo naslednje pojasnilo:

Poročali smo, da sta bila Ivan Gerbec in Milan Benko obsojena, ker sta vozila zelo ne previdno. Obsojen je bil le Milan Benko zaradi ne previdne vožnje, saj je avto vozil le Milan Benko, Ivan Gerbec pa je bil nasprotno v tej zadevi popolnoma oproščen in ne kaznovan, kakor smo pomotoma poročali. To rešitvi na ljubo, ker nočemo delati krivice g. Gerbecu.

Vsak dan je kaka tatvina koles! Izpred trgovine Schneider & Verovšek je bilo na Tyrševi cesti odpeljano črno pleskano moško kolo z oznako »Puch«, vredno 800 din. Kolo je bilo predelano. Lastnik kolesa je Anton Cerin. Drugo kolo je bilo odpeljano izpred vinotoča na Šmarlinski cesti, ki je vredno 600 din, katerega lastnik je bil Josip Mole. Kolo je znanke »Pax«.

Neznani uzmovci so vlomili v skladišče Feliksa Skerlepa na Masarykovi cesti 46 ter mu od-

18 političnih strank in skupin v Srbiji

Zagrebski »Jutarnji list« prinaša pod naslovom »Brez orientacije« članek, v katerem pravi, da so srbske stranke po vojni ostale brez ideologije in je bilo njihovo edino geslo, priti na oblast. V težjih časih se volilci seveda niso mogli nikdar orientirati in zato ni noben poseben pojav, če so ljudje prehajali iz ene v drugo stranko. Sedaj pa so se začele spet pojavljati stranke. Vse se drobi, nikjer pa ni enotnosti. Narodno radikalna stranka je danes razdeljena v pet skupin: v JRZ, v skupino dr. Markovića, v glavni odbor radikalov, v skupino Boža Maksimovića in v skupino dr. Milana Stojadinovića. Vse te stranke se bore in sklicujejo na radikalni program, vse skupine na pokojnega Nikolo Pašića, vse skupine praznujejo isti dan stare radikalne slave... Med demokratami sta dve stranki, stranka glavnega odbora Milana Grola in ločena stranka dr. Ivana Ribarija. Srbski zemljoradniki imajo dve uradni stranki, namreč Gavrilovičev in oddvojeno stranko dr. Dragoljuba Jovanovića. Poleg teh dveh pa obstoja zaenkrat še neuradna skupina inž. Voja Gorgjeviča, ki ima glavne postojanke v srbskem združenstvu.

Stranka borbašev Svetislava Hodjera — sicer silno malenkostna stranka — ima tudi dve skupini. Enako je s socialisti, katerih eno skupino vodi dr. Zivko Topalović, drugo pa Nedeljko Divac. Nato se vrste JNS, Ljotičev »Zbor« in nazadnje črnogorski federalisti pod vodstvom dr. Sekula Driljevića. Končno je treba k srbskim strankam pristeti tudi samostojno demokratsko stranko. V celoti je na srbskih tleh na delu nič manj kakor 18 strank in stranic. Programov v teh strankah skoro ni, razlike obstoje edinele glede oseb. Tako številni strank nujno otežkoča pregled političnega položaja in onemogoča tudi ureditev razmer v Srbiji.

nesli mnogo marmelade, čokolade in raznih sadnih sokov v vrednosti okoli 1000 din. Uzmovci so se dobro poslaskali. Marmelado so baje prodali, tako tudi nekaj čokolade.

Pri posestniku Ivanu Indiču v Štepanji vasi 6 je že nad 10 let stanoval 60 letni berač Lovrene Muha iz Horjula doma. Navadno je spal v šupi na slami. Včeraj popoldne so ga našli v šupi mrtvega. Posestnik Indič je takoj obvestil policijsko stražnico v Mostah. V Štepanjo vas je nato prišla komisija. Policijski zdravnik dr. Lužar je ugotovil, da je reveža zadela srčna kap. Starček je bil drugače miren človek.

Ptuj

Občni zbor mestne organizacije JRZ v Ptuj. V nedeljo ob pol 10, je imela v posvetovalni dvorani magistrata svoj redni občni zbor mestna organizacija JRZ v Ptuj, na katerega je prišlo veliko število članstva, tako da je bila dvorana nabit polna. Zborovanje je vodil predsednik organizacije župan g. dr. Remec Alojzij, ki je po čitaniju obširnega zapisnika podal tudi izbrano poročilo, iz katerega se da razbrati veliko in uspešno delo, ki ga je izvršila organizacija v preteklem poslovnem letu. Med drugim je tudi poročal o delu mestne občine. — Tajniško poročilo je podal g. Prapor Franc, blagajniško pa g. Rupar Janez.

Medtem sta prišla v dvorano senator gospod dr. Schaubach Franc in bivši poslanec g. Kranjc Marko, katerega je dvorana navdušeno pozdravila. Sledilo so volitve, pri katerih je bil po večini izvoljen stari odbor z županom g. dr. Remcem na čelu. — Nato je povzel besedo senator gospod dr. Schaubach, ki je orisal zunanje in notranje politični položaj. Za svoja temeljita izvajanja je žel od zborovalcev navdušeno odobravanje. Sledil je govor bivšega narodnega poslanca gosp. Marka Kranjca, ki je govoril o vprašanju: Kakšna je, oziroma bo banovina Slovenija, ki se bo izgradila. Tudi njegova izvajanja, v katerih nam je prikazal našo bodočo banovino Slovenijo, so bila z odobravanjem sprejeta. — Po krajši debati je nato predsednik dr. Remec krasno uspelo zborovanje zaključil.

Drevesničarji so zborovali v Celju

V nedeljo popoldne so v Celju v hotelu Evropa zborovali drevesničarji iz vseh krajev Slovenije. Sestanek je sklicalo Sadjarsko in vrtnarsko društvo za Slovenijo. Zborovanje je odprl predsednik imenovanega društva, sadjarski nadzornik v p. g. Humek. Pozdravil je vse drevesničarje, posebno pa zastopnika kmetijskega oddelka banske uprave ban. ref. za sadjarstvo g. Katola. Sadjarsko in vrtnarsko društvo je že ob začetku svojega delovanja ustanovilo tudi drevesničarski odtok, ker se je dobro zavedalo, da je dobro in solidno drevesničarstvo podlaga celotnemu sadjarskemu napredku. Ta odtok se iz različnih razlogov ni mogel popolnoma razviti, dokler ni pred dobrim letom popolnoma prenehal delati. Namen nedeljskega sestanka drevesničarjev je bil, odtok spet poživiti. Zborovanje je tudi v tem znamenju potekalo in so se določile osnovne smernice bodočega drevesničarstva. Podrobno delo tega odseka pa bo izvedel novoizvoljeni odbor z g. Dolinskom na čelu. Tajniške in blagajniške posle je prevzel g. Novak, kmet. ref. iz Maribora. Poleg tega je bilo v odbor izvoljenih še osem odbornikov iz vrst banovinskih in privatnih drevesničarjev.

Naročajte Slovenski dom!

Samo še danes imate priliko videti senzacionalni film, o katerem govori vsa Ljubljana
Tarzan in njegov sin Kino Union tel. 22-21
Predstave ob 16, 19 in 21

Ljubljana od včeraj do danes

Krasno je bilo včerajšnje jutro. Že na vse zgodaj je posijalo zlato sonce, prijazno je bilo in lepo, dast nekoliko hladno. Vse popoldne je še trajalo pomladansko vreme, prav do poznejših popoldanskih ur, ko je začel pihati prav mrzel in neprijeten veter. In že se je začelo z juga in zahoda naglo oblačiti. Ni trajalo dolgo, pa je bilo že vse nebo temno, prepreženo z oblaki. Kazalo je že, da se bo še do noči nemara pripravilo k dežju. Vendar pa je bil zgoraj, v visokih legah, še vedno močan veter, ki ni pustil, da bi se bili oblaki strnili. Tudi zvečer je bilo še vedno mrzlo, čež noč pa je postalo spet toplejšje. Davi smo se zbudili v oblacen, pustem jutru, ki za čez dan napoveduje dolgočasno, nemara celo deževno vreme. Že jutraj je tu in tam kanila kakšna kaplja, čež dan se bo pa nemara napravil pravi pomladanski dež, in bo vreme dobilo tisti značaj, ki ga ima pri nas že od njega dni aprila meseca. Več dežja kakor zatijšji in odmorov, le nekaj lepih, sončnih dni — proti koncu meseca muhaste, neprestane spremembe. Gorkejšje bo postalo, jug se bo prikopal do oblasti ter bo gonil čez nebo velike, čunjaste oblake — brez konca in kraja. Od časa do časa se bo vtila ploha, tako presenetljivo nenadoma, da človek še po dežnik ne bo utegnil skočiti. Pa se bodo spet med naglo drvečimi oblaki grmadami zabrazdale jasnice, sonce bo sijalo skozi za nekaj časa, pa se bo skril za nov oblaki nalet. Blata bo na cestah kakor jeseni novembra. Tak je navadno april — in nemara se nam bo s svojim prvim razvojem začel kazati že danes. Vsi si seveda želimo, da bi vreme ostalo še takšno, kakršno je bilo zdaj, nekaj dni sem. Dežnik vsi močno neradi nosimo, ker ga moramo prevečkrat. Saj skoraj ni letnega časa, ko bi ga mogli popolnoma pozabiti. Še polje je pri nas rado deževno in nagaja kopalec kakor tudi rado skvari kakšne prireditve na prostem. Pozimi nas navadno izmenoma obiskujeta dež in sneg — letos je bilo sicer nekoliko drugače kakor druge zime, saj smo imeli izredno mnogo sončnih in prijetnih dni. Jesen je redno, brez izjeme, deževna. September še gre nekako za silo, oktober je že slabši, zlasti v drugi polovici meseca, november pa je ves v dežju, od jutra do večera puščoben in meglen in še celo do srede decembra je dež stalen gost. Slovenci smo se ga že prav za prav tako privadili, da si ga marsikdo že po nekaj dneh lepega vremena spet zaželi — za spremembo. Nekaterim je celo nekako všeč, v prijetno razpoloženje jih spravi, ko takole gledajo lepo iz sobe ven in poslušajo, kako z vetrom bije ob pločevinaste napušče ali pa če poleti leže kje na senu in poslušajo njegov enoličen šum, ki človeka tako naglo zaziblje v spanje. In res ima dež nekaj romantičnega — seveda, če je človek lepo pod streho in se mu ni treba preganjati zunaj po opravkih.

Pri Vodnikovem spomeniku prodajajo okrasno cvetje

Ljudje iz okolice prinašajo zdaj že lep čas na ljubljanski trg preprosto pomladansko cvetje s polja, gozdov in s travnikov. To cvetje je najlepši okras stanovanja v pomladanskem času. Na trgu je zdaj kaj lepo, pogled na to pisano cvetje vzradosti vsakega človeka, ki gre mimo. Vzdolž ob Vodnikovem spomeniku, na gorenji strani, pa je zdaj napravljen izredno mnogo okrasnega, po steklenjakih vzgojenega cvetja. Vskokovno cvetje vidimo tudi — hiacinte, najrazličnejše okrasne jegličje, narcise itd. Tudi v ta del tržišča prihajajo gospodinjke prav pridno. Izbirajo in kupujejo, da bodo doma zasadile v gredice lepe okrasne cvetice, ki bodo pozneje že čez kratak čas zablistele s pisanimi cvetovi. Ljubljana ima mnogo vrtov — in mirne duše lahko trdimo, da imajo Ljubljančani in Ljubljančanke za lepo urejanje in skrbno vzdrževanje vrtov mnogo smisla, nemara več kakor kjerkoli. Tujec, ki ga noga zanese čepav v najoddaljenejši mestni predel, se mora čuditi spomladini in poleti, koliko in kako lepega cvetja je po vrtovih. Vse gredice so skrbno obdelane, vse je lepo urejeno, povsod se poznata skrb in ljubezen vrtnarja-amaterja, ki najrajši preživlja svoje proste ure pri delu na vrtu. Ljubljana v tem pogledu močno prekaša vsa druga mesta v državi. Tako čednih javnih nasadov in tako prisrčno fletnih zasebnih vrtov kakor jih imamo v našem mestu, ne najdemo zlepa kje.

Parki in drevedri so zopet oživel

Od pozne jeseni, ko mestni delavci po parkih pospravijo prijetne, udobne zelene klopi, pa potem vso zimo vlada v ljubljanskih parkih velika tišina. Tudi parki in drevedri, ki so sredi mesta, omrtve, ljudje se ne zamujajo v njih, urno jih neso noge iz enega kraja mesta v drugega po vsakdanjih opravkih. Malo živahnosti ostane ves čas edinele Tivoli, kamor se ljudje hodijo sprehajati tudi še pozimi, opoldne in zvečer, ko imajo čas, z namenom, da se nekoliko razvedre in naužijejo svežega zraka. Nekateri se gredo sprehajati vsak dan, ker znajo ceniti vrednost zdravlja in ker vedo, da je za dobro telesno počutje neobhodno potrebno vsakdanje gibanje na svežem zraku.

na šumenje krila, kar je čul mali Lucas. To je bilo šumenje predpasnika, ki si ga navleče vsak večer, ko greste po čevljev. Njegov pogled se je tedaj ustavil na rojovih okrog MacPheyeve roke. »In zdaj se pogovorimo o Vaši rani. Bržkone ste brali detektivske romane, gospod Heller! Ta trik je najti v mnogih romanih. Seveda je potreben pravejši pogled, da si človek iztreštri kroglo v ramo. Toda, to se izplača... S to kroglo v ramenu, z ukradenim samokresom gospe Bernar-Mose in s pričevanjem gospodične Santaiz ste bili sigurni, da boste sum prevarali na gospo Bernar-Mose! Mislim, ste, da bode temu sumu vsi verjeli!«

Bivši vratar je vstal in se vzravnil pred šefom policije: »Sir Willfrid,« je rekel jezo »doleti mi je te komedije! To presega že vsako mero! Če mi dovolite, bom odšel v svojo sobo in pričel svoje dokumente! Razume se,« je pristavil sarkastično, »da lahko pošljete z mojo črtanico, da bo ta čas pazil na kmeti!«

»Ne! Ne pustite ga oditi!« je vzkliknil čaplo Harvey. »Sir Willfrid, dovolite mi, da še nekaj pristavim! MacPhey ni imel pr roki nobenega resnega dokaza proti Miri in meni, jaz pa razpolagam proti njemu s tako očitnimi dokazami, da Vas mi-

Ti ljudje gredo za dobro urico vsak dan ven tudi v najslabšem vremenu, poleti prav tako kakor pozimi. — V Ljubljani jih, če sklepamo po številu, ki ga srečujemo tudi ob slabih vremenskih razmerah pod Tivolijem in na Rožniku, ni posebno mnogo. Ti pa tudi skrbje, da sprehajališča celo pozimi ne ostanejo popolnoma osamljena in pusta.

Zgodaj spomladi, ko sneg skopni in ko postane nekoliko gorkejšje, pa se zelene klopi spet prikazujejo po mestnih nasadih in parkih. In kakor hitro jih delavci pričrvstijo, že tudi začenejo prihajati sprehajalci, ki jih zasedejo od enega konca do drugega, ob glavnem sprehajališču in ob straneh. Zlasti ob jasnih in gorkih pomladanskih dneh skoraj nikoli od opoldanskih urah ni mogoče dobiti prostega mesta — vse je zasedeno. Studente, uradnike in uradnice izrabijo prosti opoldanski čas za sončenje. Popoldne prihajajo mamice, guvernante z vozički in penzionisti. Zvečer, po delu, pol Ljubljane. Živo pa postane tudi po drugih majhnih mestnih parkih in dvoredih. Zlasti opoldne, ko delavci in delavke po kosilu zložno sedejo na klopi in v prijetnem soncu uživajo opoldanski odmor.

Preslišala je tramvajski zvonec

Včeraj, kmalu po dvanajsti uri, prav v času, ko vlada na ljubljanskih cestah največji promet, saj hite ljudje domov od dela h kosilu, je šla v bližini evangelijske cerkve čez cesto Malnar Frančiška, 34 letna mizarjeva žena. Prav ta čas pa je privozil od železniškega prelaza na Gosposvetski cesti proti mestu tramvaj. Malnarjeva je zvonjenje preslišala, ali pa se je nemara tako zmedla in v hipu prestrašila, da ni vedela kaj ukreniti. In že se je zgodila nesreča. Tramvajski voz je butnil vanjo ter jo podrl na tla, kjer je v krvi obležala. Seveda je v hipu priteklo na kup najmanj sto radovednežev, ki se po znanem ljubljanskem »firbuc« vselej steko, kjer se je kaj zgodilo. Nemudoma so bili poklicani ljubljanski reševalci, ki so ponesrečeno Malnarjevo s svojim avtomobilom odpeljali v bolnišnico, kjer so zdravniki ugotovili, da ima ponesrečenka precejšnje poškodbe na glavi.

Kako iz odpadkov na vrtu lahko nagio naredimo dober kompost?

Ker smo brali pritožbo proti sežiganju odpadkov na vrtovih, objavljamo tudi mnenje mestnega fizikata, da bi bilo to sežiganje potrebno odpraviti že iz higienskih in tudi požarnih razlogov. Toda bolj zadovoljivi bodo lastniki vrtov z navodilom mestnega kmetijskega referenta, kako lahko te odpadke na vrtu prav koristno porabimo za gnoj. Ker morajo lastniki vrtov gnoj drago plačevati, si delajo škodo, če sežigajo organske odpadke, kakršnih je dosti na vrtu in v kuhinji. V kratkem času namreč lahko iz njih napravijo dober kompost s pomočjo neoljenega apnenega dušika.

Kuhinjske odpadke, plevel, slamo in sploh vrtno odpadke kompostiramo na navaden način ter vsaki plasti odpadkov primešamo neoljenega apnenega dušika. Za vsak kubični meter porabimo 5 kg neoljenega apnenega dušika. Sloj za slojem dobro polijemo z vodo tako, da so odpadki dosti vlažni, nato jih pa do dobro steplamo. Kompostni kup lahko naložimo do 2 m visoko. Ko je kup naložen, ga še enkrat zalijemo z vodo in sicer moramo naliti okrog 150 litrov vode na kubični meter. Kup steplamo in pokrijemo s plastjo zemlje, ob straneh pa ga obložimo s deskami, da se ne osuši. Po 10—14 dneh moramo kup spet politi z vodo in tudi še pozneje, če zapazimo, da se je osušil. Humusni gnoj, napravljen s pomočjo neoljenega apnenega dušika, je hkrati tudi razkužen, ker se s to primesjo zatve zalega ogrev in drugih škodljivcev, ki se sicer razvijajo v navadnem kompostu in nato na pridelkih delajo škodo.

O občinskih volitvah govore

Zagrebski »Jutarnji list« prinaša kratko poročilo iz Belgrada, ki se glasi: »V belgrajskih političnih krogih so začeli govoriti o občinskih volitvah. Vlada bi po teh govoriceh kmalu izdala novo uredbu o občinskih volitvah in ta uredba naj bi bila v skladu z uredbu o parlamentarnih volitvah. Zdi se, da bodo volitve v mestne in vaške občine isti dan. Vendar pa ne pričakujejo, da bi mogle biti volitve pred jesenjo.«

Velika tatvina nakita v Belgradu

Kriminalni oddelek ljubljanske policijske uprave je bil iz Belgrada obveščen, da je bila tam 31. marca t. l. izvršena velika tatvina nakita. Vlomljeno je bilo v stanovanje trgovca Mike Levija in so mu vlomilci odnesli veliko množino raznega nakita v vrednosti 100.000 din. Poleg nakita so vlomilci pobrali še mnogo zlatnine in drugih dragocenosti.

Smrt vznemirja Craigley College

»Prišli? Pravite, da so Ano aretirali?« je vprašal sir Willfrid.

»Da.«

Harvey je etegnil roko, Sofija pa mu je podala drugi kablgram.

»Glejte, sir Willfrid, preberite najprej ta kablgram! Dobil sem ga jutraj od očeta.«

Šef policije je vzal pisemski ovoj in pazljivo nametil svoj morokel. Postajal je vse bolj rdeč od začudenja, ko je na glas al:

»Truplo, ki je bilo najdeno v Easkiveru, je končno ugotovljeno kot truplo Stephana Mac Pheya iz Drummondove agencije etop poznala ga je Stephanova mati stop Ana Heller jutraj aretirana etop Napovedana aretacija za Franca, ki se sedaj verjetno nahaja v Angliji etop Pridita stop Pristanem na vse etop Ljubi te Pop.«

»Toda kako Kdo... Zakaj?«

»Mislim, da Vam bom lahko vse pojasnila,« je rekla mimo Sofija. »Zjutraj sta pripela dva kablgrama. Prvi, to je tisti, ki ste ga zdaj prebrali, je bil naslovljen na gospoda Harveja. Ta, drugi, pa je bil si-

iran in je prišel na naslov... Stephana MacPheya.«

»Toda Stephan MacPhey,« je nadaljeval Harvey živahno, »ni Stephan MacPhey. Pravi Mac Phey je bil ubit in vržen v reko! Ta človek je Franc Heller.«

Vsi eo z vzklikom potrdili to izjavo: »Da, to je Franc Heller!«

Harvey je pokazal na vratarja.

»Ta človek je ubil Stephana MacPheya, ukradel njegove papirje in se predstavil podružnici Drummondove detektivske agencije v Londonu kot MacPhey. Prišel je v to šolo, da bi pazil na sinova sodnika gospoda Bernarda-Moseja. Ubil je oba, nato pa je poskušal zvaliti krivdo na gospo Bernar-Mose. Zelo je spretin in še pol' drzen... Pomislite, koliko drznosti je bilo treba za tisto, kar je tod razlagal! Predstavil se je kot detektiv, in se mu je celo posrečilo, da mu je tudi policija pomagala pri spleanju mreže, v katero je skušal zajeti Miro.«

Medtem, ko je Harvey govoril, je MacPhey mimo sedel ob ravnateljvi mizi z napol zaprtimi očmi. Pikro se je smehljaj

in pokazal od časa do časa svoje krasne bele zobe.

»Dovolite, da Vam vrnem vse poklone, s katerimi ste me prav kar obsuli. Vaša teza je odlično sestavljena. Zelo ste spretin in zelo drzni! Dovolite mi sedaj, da Vam čestitem. Vse, kar morem odgovoriti, je to: nekaj takega sem pričakoval in sem se pripravil, da Vam bom na koncu pripovedoval zahteval dve kratki vprašanji, na kateri pa boste najbrže težko odgovorili.«

»Ni Vam jih treba zastavljati,« je rekel Harvey. »Že vem!«

Harveyev glas je bil mehak in blag in pretirano ljubozljiv.

»Rekli mi boste, da je sir Willfrid pregledal vaše dokumente, in da jih je našel v edu. Na to bi Vam lahko odgovoril, da so to moji ponarejeni dokumenti. Toda, prei bi mislil, da so to izvirni dokumenti Stephana MacPheya, na katere ste prilepili svoje fotografije. Odličan dušeslovec ste in veste, da oblasti nikdar ne preiskujejo do diake natančno označbe o višini, «ži in barvi oči kar je navedeno pri osebnem popisu v dokumentih.«

Harvey in MacPhey sta se spet drug drugemu prezirljivo nasmehnila.

»Druga Vam pripomba bi se nanašala

»sim preveriti, čim Vam ga bom povedal! Ta dokaz je dejstvo, ki nas že štiriindvajset ur tako rekoč bode v oči, toda mi ga ne opazimo!«

Sir Willfrid je pogledal Harveja z zmedenimi očmi, ker se je čutil nekoliko užaljenega v svojem policijskem dostojanstvu.

»Ko ste včeraj zaslišali starega Cateringa, sem se potem tudi jaz razgovarjal z njim. Ponovil mi je točno tisto, kar je bil povedal tudi Vam. Rekel mi je, da je videl Mac Pheya, kako je okrog šestih jutraj odšel v vas z vrečo krompirja. Premislite samo: zakaj naj bi MacPhey nosil krompir v vas in bi ga potem spet vlekel iz vasi nazaj (in on ga je res vozil nazaj, saj vemo, da se mu je po cesti raztresel). Ali če hočete: čemu naj bi bil šel v vas po krompir, če je bila pa njegova vrača prenapolnjena s krompirjem? Odgovor je preprost. V vreči, s katero je odhajal v vas, ni bil krompir, temveč truplo Irvina Bernarda-Moseja.«

Nihče od navzočih ni črnil besedice. Vsi so naprečeno sedeli kot lutke v izložbi. Vsi, razen malega Lucasa, ki se je počasi premikal k oknu, in zamišljeno opazoval stari avtomobil svojega očeta; ta je stal nekoliko stran od šole.

(Konec jutri.)

Od tu in tam

Stanje vseh rek v Vojvodini in severni Srbiji je še vedno zelo kritično. Donava od Madžarske dalje upada, vendar pa pri nas narašča, ker ji prikoči dojavajo še vedno ogromne količine vode. Tudi reka Tisa narašča, ker dobiva mnogo vode iz Karpatov, kjer se topi sneg. Podobno je tudi z vsemi ostalimi rekami, ki se izlivajo v Donavo. Povsod groze še večje poplave. Na mnogih krajih so morali že sedaj izprazniti naselja in poskrbeti za druga bivališča za ljudi in njihovo živino. Povsod ljudje z mrzlično naglico popravljajo zaščitne nasipe in druge objekte, vendar pa ne vselej z uspehom. V Vojvodini je do sedaj pod vodo okrog 50 kvadratnih kilometrov. Vlada je odobrila več kreditov za pomoč poplavljenim krajem. Gradbeni minister je dobil kredit 1 milijona dinarjev za nabavo pogonskega materiala, ki ga rabijo črpalke, ki črpajo v ogroženih krajih vodo noč in dan. Kmetijski minister je dobil dva milijona dinarjev za nakup semenja, da bodo mogli v poplavljenih krajih na novo zasađiti seme, katero je poplava uničila. Notranje ministrstvo pa je dobilo milijon dinarjev za izselitev prebivalstva iz ogroženih krajev in za nabavo ljudske in živilske hrane. Gradbeno ministrstvo je poslalo svoje organe povsod tja, koder so ljudje zahtevali tehnično pomoč.

Belgrajsko časopisje prinaša dolga poročila o strahotah povodnj v bližini Belgrada in v Vojvodini. Donava in Sava pri Belgradu še naprej raste. V predmestjih je voda že visoka. Iz nekaterih ulic so morali ljudi izseliti. Voda je prišla celo v ulice, kjer stoji zgradba državne tiskarne. V Zemunu je poplava huda in so morale oblasti poslati mnogo ljudi na delo, da so huje zlo preprečili s tem, da so naglo mašili razpoke v nasipih in z vrečami, polnimi peska, preprečevali, da se voda ni razlila še globlje iz struge. Še dosti huje je v Petrogradu. Tam je voda doslej razušila že 41 hiš, čez dvostvo pa jih je zalila. Opustošenje bo strašansko. Enako nesreči so ljudje v Baranji in v Bački. Donava je na primer preplavila vas Adamovičevce, ki je podrla že trideset hiš. Podobna nevesela poročila prihajajo tudi iz mnogih drugih krajev. Povsod je voda že dosedaj naredila ogromno škodo. Kaj pa šele bo, ko bodo morali ljudje, čim se bo voda odtekla, čistiti polja vse navlake, ki jo je voda nanese.

Proračun banske oblasti v Zagrebu bo urejen ne po sedanjem običaju, kakor ga pozna državni proračun, temveč se bo ravnal po koledarskem letu. Tako se bo proračun začel s 1. januarjem, končal pa s 31. decembrom. Tako bo letošnji proračun trajal prav za prav samo devet mesecev in bodo znali torej izdatki do konca leta le 1 milijardo 88 milijonov dinarjev. Zelo pa je vidno, da znašajo v proračunu hrvatske banovine osebni izdatki mnogo več kakor pa vsi ostali izdatki. Tako znašajo vsi izdatki za uradništvo vseh tudi pokojnine okroglo 134 milijonov dinarjev več kakor pa drugi materialni izdatki. Hrvatske pravijo, da je treba to razumeti iz razloga, ker ima sedanja ban. oblast tudi take posele, kakor jih prejšnje banske uprave niso imele.

Vodstvu srbske demokratske stranke je silno neljubo, da so se volili v dobrih okraju izrekli soglasno za dr. Ikončiča, katerega so nedavno člani glavnega odbora izrinili iz stranke. Na zborovanju so namreč volili rekli, da izključitve njihovega kandidata ne priznajo. Glavni odbor stranke je izdal pojasnilo, da se je proti izključitvi dr. Ikončiča izrekli nekaj deset ljudi, ki nimajo od nikogar legitimacije, da se spuščajo v take izjave. Iz dobriškega okraja pa so dobili odgovor, da je bilo zborovanje pravo strankino zborovanje in da ga je kot takega priznal tudi delegat glavnega odbora Jojič, ki je hotel ljudem dopovedati, da je bila izključitev dr. Ikončiča na mestu. Toda Jojič je moral take ugotovitve, da je naletel slabo in je moral utihniti. Ta spor je za demokratsko stranko kaj zanimiv, ker kaže, da sedaj v stranki ni avtoritete, ki bi znala držati ljudi skupaj pod enim krovom.

Kmetijski minister dr. Čubrilovič je zelo zadovoljen z izidom volitev v kmetijsko zbornico vrbanske banovine. Pri volitvah so dobili zemljoradniki 14 mest, JRZ 6, SDS 1 in skupina Boža Maksimovića 1 mesto. Zemljoradniki so v treh okrajih podpirali pristajali HSS in SDS. Pač pa je treba vedeti, da so imeli zemljoradniki v vrbaski banovini vedno svoje najmočnejše postojanke in da so jih, kakor se iz rezultata vidi, obdržali tudi sedaj.

Hrvatje so se sedaj spravili tudi na organizacijo posebnega poročevalskega urada, ki bo izdajal posebna poročila o hrvatskih razmerah v angleščini, francosčini, nemščini in italijanščini. V Zagrebu pravijo, da je bila do sedaj tužna napadno ali pa sploh nič poučena o razmerah na Hrvaškem in da je zato novi poročevalski urad prepotreben. Urad se bo imenoval »Croatia« in bo izdajal stalna tiskana poročila o vsem, kar se bo na Hrvaškem dogajalo. Delovanje tega urada naj ima v prvi vrsti pomembno propagandno nalogo. Urad vodi uradnik Centralnega tiskovnega urada Fertila, ki je bil sedaj pridružen banovinskemu tiskovnemu uradu na delo.

Prvaki HSS v Slavonskem Brodu se lasajo med seboj. Ni treba zgubljati besed o tem, zakaj so se spili. Šlo je namreč za vodilna mesta. Spor na se je kmalu raztegnil in boj je postal oster. Največ obtožb so povedali tamkajšnji hrvatski veljaki na račun svojega tovariša dr. Filipa Markotiča in njegovo ženo. Očitno so jima, da sta se dala podkupiti, da sta posredovala med delavci tovarne vagonov v Slavonskem Brodu, da so čim prej nehali stavkati. Seveda se je dr. Markotič oglasil in tožil svoje obtoževalce. Pred sodiščem pa so obtoženci skušali svoje trditve dokazati in so prepeljali več priči, ki so za Markotiča obtožilno izpovedovale. Ker sta tožitelji in obramba predlagala še nove priče, je bila razprava preložena. Vzbudila pa je med meščani veliko zanimanje.

Zanimiva tožba je bila predmet razprave na policiji v Subotici. Neki lastnik tamkajšnjega kinematografa je bil tožen sodišču, da ni igral 5% domačih filmov, kakor to določajo zakonski predpisi. Res se je dokazalo, da lastnik kinematografa ni izpolnil po zakonu določenih pogojev, vendar se brani s tem, da domači filmi sploh ni toliko, da bi jih kinematografi mogli vsiljati v svoj program. Kar pa je filmov domačega izdelka, pa so taki, da večinoma sploh niso za uporabo. Da bi ugotovila dejansko stanje, je mestna policija razpravo odložila, da se dožene, če je res domačih filmov premalo. Po vsej verjetnosti se bo dokazalo, da je naša domača proizvodnja res tako malenkostna in bedna, da se o njej prav za prav ne more govoriti. Vse tudi kaže, da še dolgo ne bomo imeli domačih filmske proizvodnje, ker pri nas prvič ni take podjetnosti, drugič pa tudi ni ljudi, ki bi jim bilo mogoče verjeti in zaupati vodstva filmske proizvodnje.

Okoliški mesarji in preskrba prebivalstva z mesom

Ljubljana, 4. aprila.

Združenje mesarjev in klobasničarjev za ljubljansko okolico, organizacija, ki je bila ustanovljena pred dobrimi 11 leti, je včeraj popoldne sklicalo sestanek v salonu moderno urejene gostilne g. Mrežarja v St. Vidu nad Ljubljano, da člani razpravljajo in sklepajo o vseh sedaj za nje in prebivalstvo važnih in perečih vprašanjih. Sestanek je bil prav dobro obiskan. Udeležili so se ga člani Združenja iz raznih krajev okolice. Sestanek je otvoril in vodil predsednik g. Jakob Dimnik iz D. M. v Polju, ki je podal splošno poročilo o gospodarskem položaju okolice, nastalem po jesenskih velikih mednarodnih dogodkih. Očrtal je v prvi vrsti težave, v katere je prišla naša živinoreja, občutno je že pomanjkanje klavne živine, ker je bil izvoz živine v inozemstvo prekomeren. Zaradi velikega izvoza je jasno in naravno, da so se cene klavne živine dvignile, nujna posledica tega pa je tudi, da se dvigajo cene mesu. Potrebno je, da se organizira naša živinoreja tako, da bo domači trg z mesom vedno in ob vseh prilikah preskrbljen. Potrebno je, da se primerno preuredi izvoz in postavi izvozna politika na načela, ki bodo odgovarjala interesom našega prebivalstva.

Tatovi in njihovi pomagači pred sodniki

Namesto 12 jih je prišlo samo šest na sodišče

Maribor, 3. aprila.

Pred malim kazenskim senatom v Mariboru je bila danes razprava proti veliki tatinski družbi, katero je spravila na zatožno klopi mariborska policija. Članstvo te družbe je zelo pisano. Dva mlada fanta, od katerih eden je igral glavno vlogo pri vlomih in tatovinah, četudi je imel tedaj ko naj 16 let, potem brezposelni potepuhi, tekstilni delavci, zakonski par, ki ima v Mariboru dobrodočo starinarstvo, ženske itd. Vsega skupaj je obtoženih 12 oseb in sicer poleg dveh že omenjenih mlajši mladoletnikov še 40letni klatež Ivan Vukovnik, 43letni tapetnik David Mauko, 40letni delavec Florjan Vidovič, 48letni starinar Franc Gornjak in njegova 28letna žena Terezija, ki imata starinarstvo v Mlinski ulici, 27letni trgovski pomočnik Rašič Milan, 30letni kovinotiskar Mirko Maurič, 48letni kleparski pomočnik Babič Anton in 40letna tkalka Ljudmila Verdonik. Vsi obtoženci so iz Maribora. Pred sodnike pa jih je prišlo samo šest.

Glavni krivec je Ivan Vukovnik, tat in vlomilec velikega kova, ki je predsedal že dolga leta v leči, kar ga pa nikakor ni izpametovalo. Vukovnik se je vedno smukal okrog meje, kadar so mu postala tla pri nas prevročna, je zbežal na nemško stran in potem zopet obratno. Baval se je tudi s

Na sestanku se je razvila o vseh vprašanih živahna debata, zlasti je bila zanimiva v pogledu raznih davčnih bremen in drugih javnih dajatev. Na sestanku so bili podani razni nasveti in predlogi, ki so bili odobreni ter bodo po Združenju predloženi pristojnim oblastem. Ob zaključku sestanka se je razvila intima in prijateljska slovesnost, ko so bile nekaterim zaslužnim članom podeljene prav tepe diplome. V znak mnogih zaslug in za požrtvovalno delovanje v organizaciji so prejeli diplome: g. Jakob Dimnik, imenovan za častnega predsednika, dalje za častne člane: Valentin Jager iz St. Vida nad Ljubljano, Fran Javornik z Grosuplja in Josip Javornik z Iga. Ob tej priliki je imel g. Fran Keber iz Smartnega ob Savi primeren nagovor, v katerem je kratko očrtal delovanje posameznih članov za prosep organizacije. Mesarji ljubljanske okolice z Višnjo goro in Vrhniko so se samostojno organizirali l. 1929. Prvi je sprožil idejo samostojne organizacije g. Fran Javornik, in prvi, ki ni stedi niti časa niti truda za organizacijo, je bil častni predsednik g. Jakob Dimnik. Veliko je bilo truda, da si je Združenje pri oblasteh in drugod pridobilo ugled in upoštevanje. Vsi so dalje marljivo skrbeli, da je bil v okolici vzgojen naraščaj, ki dela že čast mesarskemu stanu.

tihotapstvom. Vukovnik je v Mariboru lansko pomlad organiziral vlomsko družbo, v kateri je bil najagilnejši njegov pomočnik 16letni fant, ki sedi sedaj z ostalimi obtoženci na zatožni klopi. V spremstvu tega mladega nepridiprava je delal Vukovnik vlomilske izlete v mariborsko okolico. Na njem rovaš gredo v lomi v trgovino Franca Rudla v Rošpohu, v trafiko Šoštrarič v Rušah, v stanovanje Maksa Viherja na Pobrežju, v klet Norberta Rupriha v Rošpohu, v prodajalno Lobjnika Antona na Betnavski cesti v Mariboru. Ostali obtoženci pa so prevzemali od obeh ukradenih blago ter ga deloma sami za sebe rabili, deloma pa ga naprej razpečevali.

Najhušo kazen je dobil Vukovnik in sicer 8 let robije, trajno izgubo častnih pravic in pridržek po prestani kazni. Vukovnik kazni ni sprejel ter je prijavil revizijo in priziv. Robič Srečko, ki je bil za časa, ko je hodil z Vukovnikom kras, star šele 16 let, je dobil eno leto odpusta na preizkušnjo. Vidovič Florjan je bil obsojen na 2 mesece strogega zaporu nepogojno; Rašič Milan na 700 din globe, plačljive v 1 mesecu. Rues Rudolf in Verdonik Ljudmila sta bila oproščena. Mauko David, Gornjak Franc, Viktor Robič, Gornjak Terezija, Maurič Mirko in Babič Anton pa niso prišli na razpravo ter je bilo postopanje proti njim izločeno.

Športne vesti

Nedeljske ligaške tekme v hrvaško-slovenski ligi bodo sodili:

V Ljubljani: Ljubljana : Split, g. Bažant (Matančič).
V Zagrebu: Concordia : Šask, g. Macoratti.
V Zagrebu: Hašk : Bačka, g. Držaj (g. Vrhovnik), oba iz Ljubljane.
V Splitu: Hajduk : Gradjanski, g. Veble (Celje), Jordan (Mostar).
V Varaždinu: Slavija (Var.) : Slavija (Osijek), g. Jerasek.

Kakor vidimo, so za nedeljske ligaške tekme v hrvaško-slovenski ligi določeni trije slovenski sodniki.

V srbski ligi pa je nedeljski spored naslednji:
V Beogradu: BSK : Zak, Bask : Bata.
V Zemunu: Zemun : Slavija.
V Novem Sadu: Vojvodina : Edinstvo.
V Skoplju: Gradjanski : Jugoslavija.

VELIKI NACRTI HRVASKIH NOGOMETASEV
Zagrebska nogometna podzveza vodi razgovore z nogometno reprezentanco severne Italije glede gostovanja v Zagrebu. V Zagreb je že prišel odgovor, v katerem javlja italijanska zveza, da tekmo sprejme in da je pripravljena gostovati v Zagrebu 5. maja. Ta nogometna tekma z reprezentanco Jugoslavije bo odigrana v okviru dvasetilne zagrebske nogometne podzveze. Ni pa še točno, ali bo proti Italijanom nastopila reprezentanca hrvaške ali pa zagrebske nogometne podzveze.

Poleg tega pa sta se dr. Kraljevič in Jakopič ob priliki gostovanja Švicarjev v Budimpešti dogovorila z madžarsko nogometno podzvezo, da nastopi 2. maja v Budimpešti reprezentanca Hrvatske proti reprezentanci Madžarske, povračilna tekma pa bo v juniju v Zagrebu. Istočasno bosta igrali tudi B-mošči obeh reprezentanc, in sicer B-mošči Madžarov najprej v Zagrebu, v juniju pa B-mošči Hrvatov v Budimpešti.

RAZPIS MEDKLUBSKE TEKME V VELESLOMLU Z ZELENIČE

SKT razpisuje medklubsko tekmo v veleslalomu za seniore, juniorje in dame na Zelenici v nedeljo, dne 14. t. m. Startalo se bo po pravilih JZSS. Start bo ob 12 za seniore, nato za juniorje in dame. Zrebanje ob 14. t. m. ob 9 na Zelenici. Razglasitev rezultatov ob 16.30 v hotelu Lončar v Trzinu. Vsi klubi vljudno vabljeni.

Pazite na nevarnega sleparja, ki se klati po Savinjski dolini

Po Savinjski dolini se klati te dni drzen pustolovec, ki je nevaren tujemu imetju. Piše se Emil Gašpari, je natak brez posla, ter ga išče ljubljansko okrožno sodišče zaradi nastopa večmesečne kazni ter zaradi tatvine na Bizeljskem. Zlasti rad obiskuje župnike in kaplane, kjer govori, da išče službe in da ima štiri razrede realne gimnazije. Obločen je precej čedno ter nastopa zelo predrzno. Po gostilnah kaže odrezek nakaznice, češ da mu je škof dr. Rožman podelil 200 din podpore ter odrezek priporočnega pisma na dr. Korošca. Po župniških pravi, da nima denarja za prenočišče, ter od župnika običajno zahteva 12 din za prenočišče. Pri sebi nosi tudi nekakšno delavsko knjižico, v kateri trdi, da je bil nekaj časa pri baronu Bornu v Trzinu. Povsod po župniških se hvali, da ga poznajo vsi župniki in pripoveduje o njih, da se je večkrat že pri njih mudil. Oblasti opozarjajo zlasti duhovščino v Savinjski dolini, da naj tega nevarnega pustolovca, če bi se še pojavil, prime ter ga izroči nemudoma najbližji orožniški postaji!

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Barometer	sko stanje	Temperatura v °C	Relativna vlažnost	Veter (amer. ja knot)	Padevine
Ljubljana	757.0	13.8	7.2	72	10 NE ₂	—
Maribor	755.0	17.5	-2.0	80	1 0	—
Zagreb	755.1	17.0	-2.0	90	3 0	—
Belgrad	759.3	14.0	2.0	60	4 SSE ₂	—
Sarajevo	761.5	15.0	-4.1	61	5 0	—
Vis	761.7	10.0	2.0	80	0 NW ₂	—
Split	761.4	15.0	6.0	60	3 0	—
Kumovo	760.7	12.0	7.0	80	7 SE ₂	—
Rab	761.7	11.0	4.0	80	3 SSE ₂	—
ZUGOVNII	760.1	13.0	5.0	70	5 SE ₂	—

Vremenska napoved: Večinoma oblačno, nestanovitno in topleje vreme. Poněkod bo malo deževalo.

Koledar

Danes, četrtek, 4. aprila: Izidor.
Petek, 5. aprila: Vinko.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarni: mr. Leustek, Resljeva cesta 1; mr. Bahovec, Kongresni trg 12; mr. Komotar, Vič-Tržaška c. 48.

Za napravo manjših cestnih kanalov s stroški do 250.000 din je mestna občina epet razpisala licitacijo v večeršnjem »Služenem listu«.

Krakovčani in Trnovčani, pa tudi drugi, ki se zanimajo za zborovo petje, ne pozabite, da bo nastopil jutri zvečer ob 20 v veliki Filharmonični dvorani pevski zbor Krakovo-Trnovo pod vodstvom zborovodje Jožeta Hanca in s sodelovanjem solistov Toneta in Romana Petroviča ter spremljevalca Simonija. Na koncertnem sporedu so izključno le dela naših domačih skladateljev in to najprikladnejših. Zato opozarjamo in vabimo na koncert. Vstopnice v Knjižarni Glasbene Matice.

Letošnja koncertna sezona je nekako sezona simfonije glasbe. Imeli smo že več koncertov te vrste, ravno toliko, ali pa še več jih bo sledilo do kraja. Ponovno bo simfonični koncert v ponedeljek, 8. t. m. v Unionski dvorani, ko bo nastopil pomnoženi orkester Orkestralnega društva Glasbene Matice pod vodstvom dirigenta L. M. Škerjancja. Vstopnice za ta zanimivi koncert dobite v Knjižarni Glasbene Matice, prav posebno pa še opozarjamo na obsežno programno knjižico, ki je bila izdana ob 20 letnici društvenega obstoja.

Novo došle državne srečke

prodaja menjalnica Reichner & Turk

Prešernova ulica

Tombola Rdečega križa v Ljubljani. Že lansko jesen je društvo Rdečega križa sklenilo prirediti tombolo v korist samarijanske službe in za lastni dom RK v Ljubljani. Izredni dogodki so vse predpriprave prikinili ter je moralo društvo tombolo preložiti na 5. maja 1940. Društvo prosi vse prebivalstvo Ljubljane in okolice, da to dobrodelno prireditev z nakupom tombolskih kart, ki so po 5 din, kar najbolj podpre. Današnji resni časi nujno zahtevajo, da se samarijanstvo Rdečega križa podpre. Ne odklanjajte tombolskih kart, saj je glavni dohodek lepa stavbna parcela v bližini nove cerkve v Spodnji Šiški, in še večje število lepih dobikov.

LJUBLJANSKO GLEDALIŠČE

DRAMA — Začetek ob 20

Četrtek, 4. aprila: »Aasmodej«. Red B. in Poletni tbona.

Petek, 5. aprila: Zaprtlo.
Sobota, 6. aprila: »Zupanova Micka«. Verh. Izven.

OPERA — Začetek ob 20

Četrtek, 4. aprila: »Figarova svatba«. Red Četrtek.

Petek, 5. aprila: Zaprtlo.
Sobota, 6. aprila: »Figarova svatba«. Red A. Gostovanje Vere Majdičeve.

Drama

Opozarjamo, da je drevi prva predstava za Poletni abonma, ki je vključen v celoletni abonma B. Vprizorili bodo Mauriacovo igrano »Aasmodej« ki je dosegla velik uspeh pri kritiki in občinstvu. Družabna psihološka igra, ki razkriva tragedije, ki jih povzroča značaj in življenjske prilike, je našla v naših igralcih, na čelu jim Saričeva, Sever in Jan, odlične oblikovalce.

Član Drame Josip Daneš-Gradiš bo praznoval v Gogoljevi komediji »Revizor« 40-letnico svojega umetniškega delovanja 9. t. m. Igral bo Hlestadkova. Igra spada med največje umotvore ruske komedijske literature. Satira na korupcijo v ruskih uradniških krogih preteklega stoletja je zaradi svoje duhovitosti nenadkrjljiva. aZasluzni član nam je tekem dolgoletnega dela v Ljubljani ustvaril celo vrsto nepozabnih karakternih vlog. Poleg jubilarita bo igral važno vlogo Cesar, glavni ženski vlogi pa Nablocka in Levareva. Režiser: dr. Bratko Krest. Opozarjamo na ta izredni jubilej.

Bivši član Drame Zvonimir Rogoz, ki je deloval okrog 10 let pri češkem gledališču in filmu, bo gostoval koncem tega meseca v naši Drami v vlogi Hamleta in komija Bobka v Nestrovi burki »Danes bomo tiči«.

Opera

Prihodnji teden bo debutirala na našem odru mlada, nadarjena pevka Sonja Ivančičeva, ki si je za to priliko izbrala igelsko in pevsko visoko zahtevno naslovno partijo Donizettijeve »Lucije Lammermoorske«. Simpatična pevka je našemu občinstvu znana že s svojih uspešnih koncertnih in radijskih nastopov, zato bo njen odredi debut nedvomno vzbudil splošno pozornost. Sodelovali bodo: Gostič, Anžlovar, Marček, Lupaš, Rakovec in Barbičeva. Režija bo Frelhova, dirigiral bo A. Neffat.

»Figarova svatba« je poleg »Don Juana« najpopularnejše Mozartovo delo, čigar dejanje je povzelo po sijajni istoimenski Beaumarchaisovi komediji. V glasbenem delu so zlasti znamenite številne arije, ki jih imajo nosilci vseh glavnih partij v zvrhni meri. Naša vprizoritev je vzbudila veliko pozornost zaradi odlične Debevečve režije, temeljite glasbene priprave dr. Svare in izvršne zasedbe: z Belettom, Ribičevo, Vidaličev, Jankom, Kočijev, Heybalovo, Marčecem in Zvoncem v glavnih vlogah. Predstava drevi bo za red četrek.

Murska Sobota

Regulacija potoka Barosnak. V Dolgi vasi pri Lendavi so začeli konec marca regulirati potok Barosnak. Proračunski stroški so predvideni na 250.000 din. Banska uprava bo k stroškom prispevala 80%, ostalo bodo morali interesi plačati sami. Regulacija je nujno potrebna ne samo pri tem potoku, temveč tudi pri drugih potokih v Prekmurju, ker bi na ta način preprečili skoraj vsakoletne poplave. Od poplav je vedno najbolj prizadeta Lendava in okoliški kraji, kjer priteče voda skupaj skoraj iz vseh potokov gornjega Prekmurja. Poleg tega pa bi s takimi javnimi deli lahko zaposlili domače delavstvo, da ne bi sililo na delo v zamejstvo in bi imeli dvojno korist. Regulacijska dela zgoraj omenjenega potoka je prevzel g. Mesarič iz Beltincev.

Soboški gasilci so zborovali. Soboška gasilska župa je imela pred kratkim redni občni zbor. Iz tajniškega poročila je razvidno, da šteje župa 108 gasilskih čet z 2900 člani, kar je zelo veliko in pohvalno. V območju župe je bilo lansko leto 37 malih, 16 srednjih in 6 velikih požarov. Skupna škoda, nastala po požarih, je znašala 1.332.000 dinarjev. Če gasilci ne bi vedno pravočasno posredovali, bi škoda po cenitvi znašala 4.906.000 dinarjev. Pri požarih so se ponesrečili trije civilisti in štirje gasilci. Tudi živni ni bilo prizanešeno in je zgorelo 8 glav večje in 137 glav manjše živine, med katerimi so večinoma kokoši. Iz blagajniškega poročila je bilo razvidno, da je župna uprava imela lansko leto 20.789 din dohodkov in 17.479 din izdatkov. Prebitek znaša 3310 din.

Uprava policije v Ljubljani opozarja na člen 13 točka 7 naredben bana dravske banovine o zaščiti javnih cest in varnosti prometa na njih, po kateri je prepovedano ali z vozili prebivati ali sekati vojaške oddelke in čete, sprevede, procesije, pogrebe in slično. Proti vsem kršilecem bo postopek strog.

Če bi se stopil tečajni led

Preobrat med ledenimi in vročimi dobami na zemlji je po novejših raziskavanjih odvisen od nihanja množine ogljikove kisline v zraku. Dognano je, da so nastopile ob bruhanju večjih ognjenikov, ki so napolnili zrak s ogljikovo kislino toplejše dobe; nasprotno pa je v dobah mirovanja ognjenikov temperatura padla. Tako so za diluvialne dobe ognjeniki popolnoma mirovali, dočim so sredi terciara izredno močno bruhal ter se je s tem tudi temperatura dvignila.

Zvišanje temperature je povzročilo naravno premikanje ledenikov zaradi tavanja, in s tem se je tudi dvignila morsk gladina. Ta pojav je bil za prebivalce zemeljske kopne velikega pomena, ker evetovna morja niso mogla sprejeti velikih množin vodovja s tečajnega ozemlja.

Vedno se je premikala naša zemlja s soncem in vsem ostalim planetnim sistemom skoraj popolnoma po liniji skozi vesemirje proti ozvezdju Herkula. Na tej poti je prišla zemlja v različna področja nebesnega prostora in je bila izpostavljena različnim temperaturam neenako vročih zvezd, od česar sta bili potem odvisni klima in podnebje na zemlji. Kakor je dognano, zadošča za spremembo toplotnega stanja na našem planetu in za preobrat naših klimatskih odnosov le majhna toplotna razlika nekaj 10 stopinj v vesemirju. Ta preobrat je za nas toliko večje važnosti, ker obstojajo v vesemirju mesta, ki so obljudeana z velikimi množicami zvezd, o katerih lahko sprecejšjo gotovostjo domnevamo, da nühajo v nekaj vesemirski temperature.

Tri stopinje zadoščajo

Ne moremo si točno predstavljati, kaj bi bila posledica, če bi zemlja pri svojem potovanju skozi vesemirje zaslila v tak »kozmični oblak«. Po računih ameriškega znanstvenika Williama I. Humphreysa bi zadoščale že tri stopinje za povišano temperaturo, pa bi zemlja doživela katastrofo. Polarno ozemlje namreč vsebuje ogromne količine vode, ki pa so vkleenjena v led, in ki bi se pri povišanju temperature razlile v svetovna morja. Če vzamemo, da vsebuje Južni tečaj 13.760.000 kub. kilometrov ledu in Grönlandija 2.920.000 kub. kilometrov, potem dobimo za obe ledeni deželi ogromno vodo 16.680.000 kubičnih kilometrov ledu. Če bi se ta led raztopil, bi se morsk površina 357 milijonov kv. km, zvišala za 50 metrov.

Tako zvišanje morske gladine bi imelo za posledico poplavljanje vseh kontinentov. Vzhodna obala USA s svojimi pomembnimi pristanišči in vlemestbi bi potegnila v valovih in le vrhovi nebotičnikov bi še gledali iz njih. V Evropi bi bile enake posledice: London in večji del Anglije bi se potopil, Holandska bi sploh izgnila. Valovi Sredozemskega morja bi prodrli daleč v Saharo, in Črno morje bi se združilo s Kaspijskim. V obljudeanih ravninah Azije, in tam kjer sedaj žive milijoni, po dolinah Indije in Kitajske, bi množina raztopljenega ledu stvorila nova morja in mnogi otoki bi izgubili. Marsikateri dežele in države bi bile pokrite z vodami in lice naše zemlje bi se popolnoma epremenilo.

Negotova usoda

Naj predpostavljamo kar koli že, eno je gotovo, da je taka zemeljska katastrofa vedno možna. Kdo more zanikati razne druge kozmične vplive, da omenimo le intenzivnejšo sončno pripeko!

Iz astrofizike vemo, da doseže zemljo le majhen del energije, ki jo sonce izžareva in da znaša srednja letna temperatura za Evropo +13 stopinj C — brez sončnega vpliva pa bi znašala —73 stopinj C, dočim bi močnejša sončna pripeka povišala srednjo letno temperaturo in posledica tega bi bilo taljenje tečajnega ledu. Od nihanja sončnega izžarevanja in temperature je odvisno vse naše življenje in ne vemo še kakšna usoda čaka zemljo.

Če bo pomagalo. »Strašno me bole zobje. Gospod Dreta, ali poznate kakšno sredstvo, ki bi mi rešilo bolečino.« — »To ni tako težavno. Tudi mene so zadnjič boleli zobje. Šel sem k ženi. Potolažila me je in me poljubila, pa so bolečine takoj minile. Se vi storite tako.« — »Lepo. Poskusil bom. Ali je vaša žena zdajle doma?«

Posebnost vatikanskih znakov. Poleg zelo obširnih poročil o življenju in smrti pokojnega papeža Pija XI. so časopisi objavili tudi nešteto zanimivih stvari iz življenja velikega poglavarja rimsko-katoliške Cerkve. Poleg drugih posebnosti, ki so v zvezi z umrlim papežem Pijem XI. je zanimivo gotovo tudi to, da je bil Pij XI. tisti papež, katerega lik je upodobljen tudi na posebnih vatikanskih poštah. Dozdaj so bile v Vatikanu v veljavi le znamke, ki so predstavljale zemljevid vatikanske države. Pij XI. pa je prvi rimski papež, katerega slika je tudi na vatikanskih znamkah.

Zmotil se je. Nekemu reporterju se je posrečilo priti k Edisonu, katerega je vprašal: »Vi ste torej iznajditelj stroja, ki govori?« — Edison se je nasmehnil, pogledal reporterja in odvrnil: »Prijatelj, vi ste v očiti zmoti. Takkega stroja, ki govori, nisem napravil jaz, temveč nekdo drugi, in sicer iz — Adamovega rebra...«

Nenavadni kuhinjski recept. Neka francoska tovarna gramofonskih plošč poroča, da je letos svoj najboljši božični promet imela s kuhinjskimi recepti na teh ploščah. Izdala je že 250 plošč in vsaka vsebuje po dva recepta. Čudno je to, da so takšne plošče kupovali skoraj sami možje. Zdi se, da so se jim delale sline v ustih že pri samem poslušanju, kako je dražesten ženski glas našteval vse mogoče slastne sestavine še slastnejših jedi.

Trojčke častitajo trojčkom.

Trojčke Ann, Betty in Carol Mellier častitajo za rojstni dan trojčkom Cezarju, Franklinu in Konradu Van Ardoy. Obe družini, Mellier in Van Ardoy, stanujeta v mestu Roosevelt, v državi New York.

Se dražje kakor zlato

Če je Goethe v svojem Faustu dejal, da visi ves svet na zlatu, in da hlepi po zlatu, potem lahko trdimo, da to dandanašnji velja še tembolj za zemeljsko olje. V današnji dobi splošne motorizacije in strojne vojne, je posest zemeljskega olja kot pogonskega goriva večje vrednosti od zlata. In dežele, v katerih tleh se nahaja dragoceno olje, so danes več kakor kdaj koli prej žarišče svetovnih političnih trenj. Tako dragoceno zemeljsko področje se nahaja v »starem svetu« tam, kjer se stekajo trije kontinenti: Evropa, Azija in Afrika. Če začrtamo na karti krog z radijem 2000 km, katerega središče je mesto Aleppo na turško-sirijski meji, potem smo zajeli približno področje, ki obsega naslednje geopolitične pokrajine: Balkan z Dardanelami, armensko-kavkasko sporno ozemlje, Iranski zaliv, Saudovo Arabijo s kritično zono Sueskega prekopa in palestinsko-sirijsko sporno ozemlje. Skozi ta krog tečejo prometne žile svetovne važnosti; tu gredo predvsem življenjske poti angleškega imperija in tudi mladi življenjski živi rimskega imperija. V ta krog segajo tudi interesi Rusije, ki si išče izhoda na morje predvsem skozi Dardanele v Sredozemsko morje in pa tudi skozi Armenijo v Iranski zaliv. V tem krogu je budno na straži Turčija, ki si je stavila nalogo vzpostaviti Veliko Arabijo med Nilom in Evfratom. Ob robu tega se nahajajo balkanske države in pa Egipt ter Arabija pod vodstvom Ibn Sauda, ki si želi ustvariti islamskega kalifata, nadalje Iran (Perzija) in končno Rusija. Vsem tem področju stoji Rusija nasproti Angliji. Vpliv Anglije se pozna na obalah Indije in prehaja preko Iranskega zaliva čez Irak in Turčijo prav do Romunije. Za Anglijo je življenjske važnosti to področje tudi iz političnega ozira, ker gre skozi te dežele najkrajša pot do njenih kolonij. Seveda pa ima tudi možnost, da si izbira daljšo pot okoli rta Dobre nade. Danes želi Anglija utrditi čim bolj svoj vpliv v notranjosti tega 2000 km kroga, ker se sredi tega prostora nahajajo življenjski viri za njeno morinarico — petrolejski izvori. V tem področju so petrolejska polja v Galiciji in Romuniji ruska v Baku, Groznij in Emba. Vsi trije ob Kaspijskem morju. Potem novo polje Krasnodar ob Črnem morju. Zatem so iranska polja pri Mosul in Kerkuku, perzijski Bender-Abbas, nato polja Kovaitekega sultanata ob Iranskem zalivu in petrolejski vrelci na otokih Bahrein. Ruska so torej samo polja v Galiciji, Krasnodarju, Bakuju, Groznem in Embi, ostala so angleška, čeprav pripadajo teritorialno drugim državam. Od Romunije do Iranskega zaliva sega angleška zona. Središče kroga je Aleppo, koder stoji general Weygand s svojimi 150.000 vojaki, in od koder je možna takojšnja pomoč za obrambo petrolejskega zaklada. In če bo dopustila Turčija prehod tej armadi skozi svoje ozemlje, potem bodo tudi ruska polja v nevarnosti. Anglija si je na vse mogoče načine, še pred izbruhom sedanje vojne, prizadevala, da bi Turčija utrdila Dardanele, kar se ji je tudi posrečilo, tako da njen trud ni bil zaman. To pomeni, da danes an-

Šah v srednjem veku

Srednjeveški šah se je v vsakem oziru razlikoval od sodobne šahovske igre. Predvsem je bila čisto drugačna že sama otvoritev igre. Ker so imele v tistem času figure večinoma mnogo manjši »akcijski radij« (kraljica je smela preskočiti samo eno polje v stran, lovec pa vsako tretje polje v stran) je težila igra že takoj v začetku proti sredini, da bi se tako prihranilo na času. Igralec z belimi figurami je imel pravico na 12 zaporednih potez in je smel po mili volji razmestiti svoje figure. Na to je imel isto ugodnost igralec črnih figur. Njeden eden ne drugi pa nista smela v tem uvodnem toku igre prestopiti črte, ki razpolavlja šahovnico in tudi ne napovedati nasprotnemu kralju šaha. Potem se je razvijala igra okrog sredine, vendar pa ni prišlo nikdar do večjih žrtev, ker so bile figure, kakor že povedano, manj gibljive; in zaradi tega igralci prišlijeni na »pozicijsko« igro.

Radio

Program radio Ljubljana

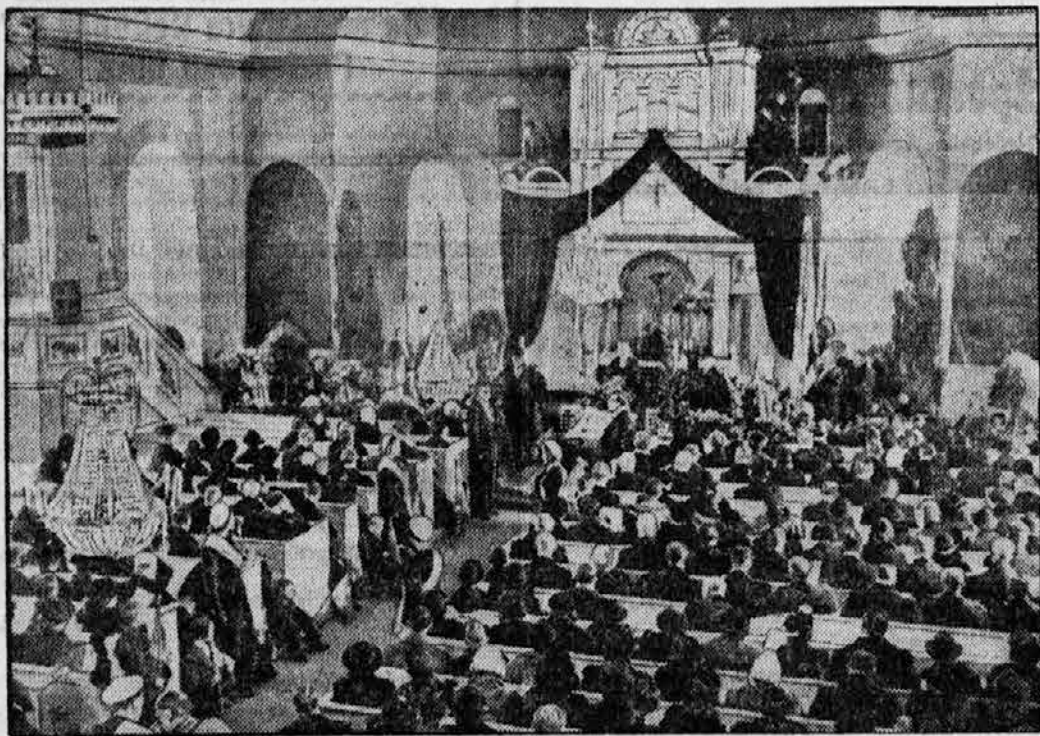
Četrtek, 4. aprila: 7. Jutranji pozdrav — 7.05 Napovedi, poročila — 7.15 Pisan venček veselih zvokov (plošče) — 12 Pisan drobšč (plošče) — 12.30 Poročila, objave — 13 Napovedi — 13.02 Šrnel »Štirje fantje« — 14. Poročila — 18. Koncert Radijskega orkestra — 18.40 Slovenščina za Slovence (g. dr. Rudolf Kolaric) — 19 Napovedi, poročila — 19.20 Nac. ura: Predavanje ministrstva za ljudsko telesno vzgojo — 19.40 Objave — 19.50 Deset minut zabave — 20 Pevski zbor »Slaveci« — 20.45 Reproduciran koncert simfonične glasbe — 22 Napovedi, poročila — 22.15 V oddih igra Radijski orkester

Drugi programi

Četrtek, 4. aprila: Belgrad: 22 Klavir. Zagreb: 20 Viola. — Bratislava: 20.20 Ork. konc. Praga: 20.10 Ork. konc. — Sofija: 19.30 Simf. konc. Beromünster 30.40 Ork. konc. — Budimpešta: 19.25 Pisan konc. — Bukarešta: 20 Filh. konc. —

gleško brodogradje lahko nemoteno pluje skozi Dardanele v Črno morje.

Seveda sodobna Namčija ne razpolaga s takimi zakladi zemeljskega olja in je njena petrolejska proizvodnja odvisna le od umetne predelave petroleja, zaradi česar je njena gospodarska ekspanzija usmerjena le na to, da si pridobi za svojo uporabo čim več tega tekočega zlata.

V stari cerkvi v Oestra Emterviku je bila poko pana velika švedska pisateljica Selma Lagerlöf.

Nekoč drugič sem delal pri izravnavanju ceste severno od Pea Viena med Pokagonom in Dowadiacem. Zajemalo za zemljo je bilo treba vzdigniti, za prijeti za rotaje in ga držati v določenem kotu, dokler ga niso konji potegnili in napolnili s kubičnim metrom prsti. Če je človek držal pretrdo in zadel na kamen ali na korenino, se je utegnilo zgoditi, da je zletel pod konjsko kopito. Če je pa držal prahalo, je tvegalo, da si bo zlomil roko ali pa željust.

V poznejših letih sem nekam ponosno gledal na svoje eastarjenje. Ko sem se vrnil iz Evrope domov, sem šel tja, da bi videl delo svojih rok. To bo najbrž ostalo najtrajnejše in najkoristnejše znamenje, ki ga puštam na svetu in ki bo držalo stoletja.

Z očetom sem pomagal delati most čez Dowagiace Creek, šest milj od nas. Vsako jutro sva odhajala iz domačije pred šestjo, da bi od sedmih bila pri delu. Morala sva torej vstajati kake četrt ure pred petjo, da sva opravila potrebno domače delo, za kar je bilo treba več kakor uro. Spravila sva krave s paše, jih pomolzla, spustila mleko skozi posnemalnik, nesla posneto mleko svinjam, nakrmila in osnažila konje, izkldala kravam in konjem, prinesla sveže stoji za živino, okomatla konje in zajtrkovala. To je šlo tako vse leto, celo ko sem hodil v šolo.

Ob zimskih počitnicah sem pomagal očetu v gozdu pri lesu. Podirala sva drevje z žago, ga rezala v hlode, jih nalagala na sani in jih vozila na žago v Pokagon. Vrhove in veje sva potem rezala in ssekala na drobno za kurjavo.

Med počitnicami sem stotine dni prebil sam na prostem. Oral

sem, vlačil ter sadil koruso in krompir. Oranje mi je bilo od vsega poljskega dela najneprijetnejše. Človek je moral uro za uro eokljati med žgancem izpod pluga ter krmariti težko orodje, oči kar naprej upirati na brazdo, da ne bi vlekel ne preširoko, ne preozko. Če so bila tla suha, so vstajali dušeci oblaki prahu.

Sajenje korusa pa je bilo pogosto prava radost. Vlažna, mehka tla so dobro dela bosim podplatom, prijeten je bil vonj po zemlji, ki je prihajal iz sveže obrnjenih ilovnatih grud. Bil sem srečen, če sem mogel biti te sončne dni sam na turščinem polju, ko je zeleno listje plapolalo kakor zastave v vetru, ko so oblaki šli čez nebo kakor črede in so škrajanci drobili ljubko žvrgolenje. V tihih, vročih poletnih nočeh me je obhajalo brezimno občutje zadovoljnosti, ko sem zares slišal, kako korusa raste, kako lahko šumljajo stotine koruznih stebel, ki so v eni noči zrastle za dva palca in se razvijale.

To težko delo sem opravljal, ne da bi bil užil mrvo mesa. Že od najzgodnejšega detinstva mi je slabilo, če sem samo pomislil, da bi jedel meso od živali. Vsa naša rodbina je meso jedla in ni imela za moje tapljanje nič razumevanja. Mati se ni nič ozirala na moje vegetarijansko trmo. Jedel sem pač tisto, kar je ravno bilo pri roki. Tako sem živel poglavitno od kruha in masla, krompirja, jajec, zelenjave in sadja. Nisem maral ne kurenine ne rib. Seveda je bilo moje preživljanje v zimskih mesecih na kmetiji kaj skromno in enolično. Tedaj so kmetje v našem kraju živeli največ od lastnih pridelkov in malo kupovali v trgovini.

Uvidel sem, da mesna hrana celo pri trdem telesnem delu za moje zdravje ni potrebna. Bil sem prav tako krepak, kakor tisti v šoli, ki so jedli meso. V višji šoli sem igral žogo in v precejšnjim uspehom sodeloval pri tekih. Razen tega sem imel še vsakdanjo pot deset milj do šole in delo na kmetiji. Nikdar nisem dobro vedel, zakaj mi je uživanje mesa zoprno. Mati mi je pravila, da sem se že kot majhen otrok branil jesti ga.

Vegetarijanstvo sem prostovoljno pustil, ko sem v Chicagu začel s časnikarskim delom, ker nisem hotel s svojo vzdržnostjo vzbujati pozornosti. Ker velik del ljudi na zemlji uživa meso, sem menil, da mora zato biti razlog, in sem se polagoma navadil nanj, ne da bi bil kdaj našel kaj poseben tek do njega. Jestu meso je bilo pač zločene, ker je bilo navadno.

Po koncu višje šole sem v jeseni brez uspeha skušal dobiti mesto poročevalca pri »South Bend Tribune«. Potem sem sklenil, da bom učitelj, da bi si kaj prihranil za tiste čase, ko sem mislil iskati časnikarskega dela.

V Cassopolisu sem naredil skušnjo za ljudskošolskega učitelja in dobil mesto na vaški šoli v Walnut Groveju, pet milj južno od Dowadiaca, blizu Mervinove kmetije, kjer smo tedaj prebivali. Plača je bila štirideset dolarjev na mesec in sem jo večinoma prihranil, ker sem stanoval pri starših. Povečeval sem vse predmete od prvega do osmega razreda: branje, pisanje, računanje, zemljepis, prirodopisje, državoznanstvo in slovnico. Imel sem dvanajst učencev: od zamorskega dekleta, ki se je ravno učilo abecede, pa do stegnjenega kmečkega fanta v osmem razredu.

Šola je bila lesena in je imela samo en prostor, sredi katerega je stala železna peč. Nacepil sem drv, zjutraj zakuril, pometel sobo in pobrisal tablo. Dosegel sem, da so kupili leksikon in knjigo zemljevidov, zakaj ko sem jaz prevzel šolo, ni imela ničesar.

V poletnih počitnicah sem takrat spoznal Charlesa Fitzmorrisa, prejšnjega urednika za domače reči pri »Chicago American« in tedaj zasebnega tajnika pri županu Carterju Harrisonu v Chicagu. Pravil sem mu, da je moje kopnenje postati časnikar. Hotel je poskusiti, da mi bo do jeseni dobil dela v Chicagu.

Moji prihranki so znašali 210 dolarjev. Od Izzyja Oppenheima v Dowagiacu sem si kupil opravo, ki sta jo tvorili dve obleki. Bilo je prvič, da sem imel več kakor eno obleko, 150 dolarjev pa mi je ostalo za nastop v Chicagu.

Še nikdar nisem bil v mestu, ki bi bilo večje kakor South Bend v Indiani, katerega sem nekajkrat obiskal. Nikdar še nisem šel po železnici dalje, kakor kakih 25 milj. Bil sem boječ in plašen, nezaupljiv do tujcev, na pogled zelo navaden ter skoz tisto brezbarvno osebnost. Bil sem dosti bolj naguljen kakor povprečni fantje, ki pridejo iz višje šole. Učitelj za angleščino mi je dejal, da pišem bolje kakor kdorkoli v razredu.

V slehernem drugem oziru pa ne bi bil mogel biti za zmedeni časnikarski poklic slabše pripravljen kakor sem bil.

V jeseni 1912 sem prišel v Chicagu, da bi se obrnil na Charlesa Fitzmorrisa za kakšno mesto. Mati mi je prerezala podlogo v suknji in zašila mojo glavnico vanjo. Iz Benton Harbourja sem se odpeljal z ladjo čez Michigansko jezero. Prvič sem videl tako veliko ladjo.

V pristanišču me je čakal ded in odpeljala sva se z Južno nadcestno železnico do njegovega stanovanja na 63. cesti blizu Cottage Grove Avenue. Bučanje in hrušč mesta sta me zmagovala in polnila s strahom. Moja soba je bila komaj deset čevljev od nadcestne železnice, koder so noč in dan vsakih nekaj minut grmeli mimo vlaki.